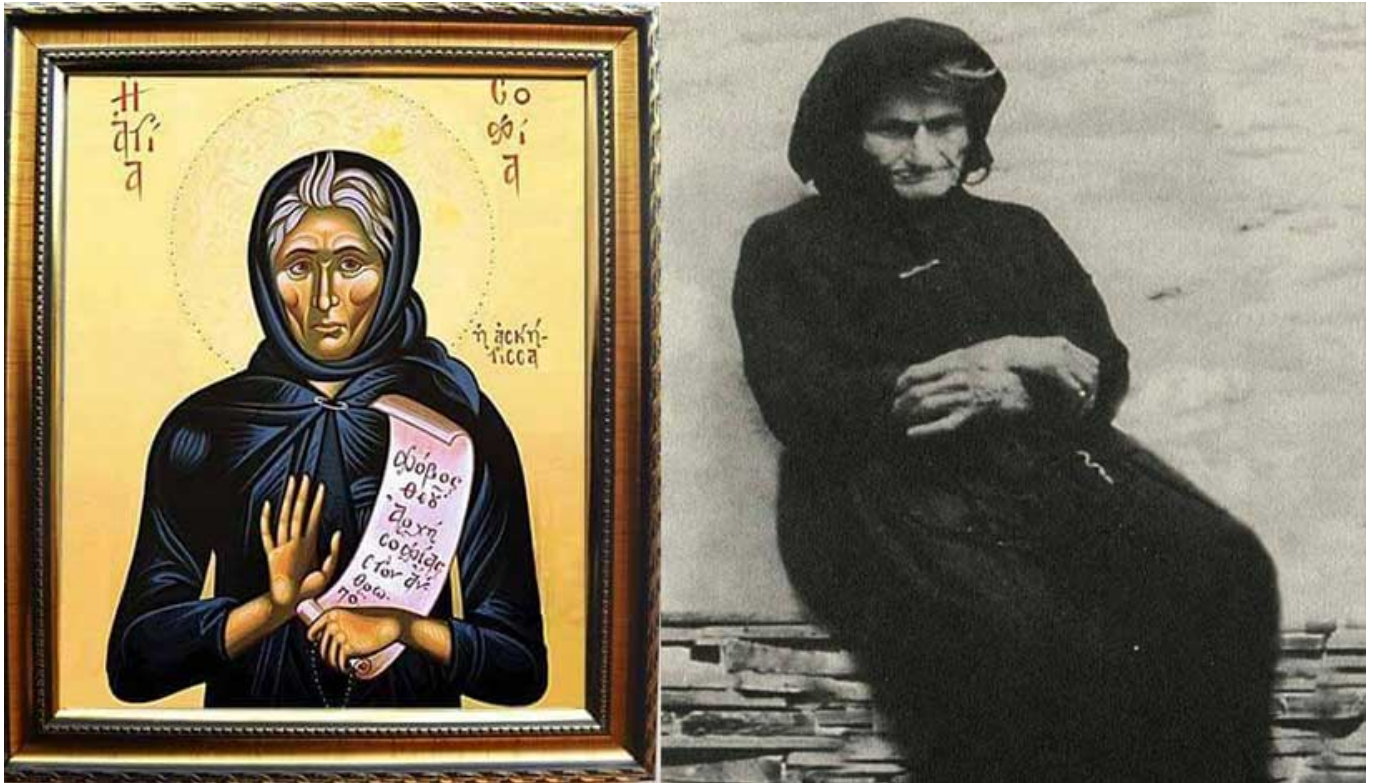


Οσιακός βίος της Αγίας Σοφίας της εν Κλεισούρα

/ Βίοι Αγίων



Στις 6 Μαΐου η εκκλησία μας τιμά τη μνήμη της Οσίας Σοφίας της εν Κλεισούρα Ασκήσασας (1883 - 1974).

Η Οσία Σοφία Χοτοκουρίδου, το γένος Αμανατίου Σαουλίδου, γεννήθηκε το 1883 μ.Χ. στο χωριό Σαρή-ποπά (ή Σαρή-παπά) της επαρχίας Αρδάσης Τριπόλεως, Νόμου Τραπεζούντας του Πόντου. Το 1907 μ.Χ. παντρεύεται με τον Ιορδάνη Χοτοκουρίδη στο χωριό Το(γ)ρούλ της επαρχίας Αρδάσης και μετά από τρία χρόνια, το 1910 μ.Χ., απέκτησε ένα παιδί. Έπειτα από δύο χρόνια, χάνει το παιδί της το οποίο βρίσκει τραγικό θάνατο, αφού φαγώθηκε από χοίρους, ενώ δυο χρόνια μετά, το 1914 μ.Χ. χάνει και τον άντρα της τον οποίο τον πήραν οι Τούρκοι στα τάγματα εργασίας, όπου και μάλλον απεβίωσε.

Η νεαρή χήρα κατέφυγε στα βουνά, όπου ζούσε ασκητικά, με μεγάλη νηστεία. Εκεί της εμφανίστηκε ο Άγιος Γεώργιος και την προειδοποίησε για επικείμενη επιδρομή των Τσετών. Η Σοφία ενημέρωσε τους συγχωριανούς της, που κρύφτηκαν και απέφυγαν τον κίνδυνο.

Image not found or type unknown

Στην ανταλλαγή των πληθυσμών το καράβι που μετέφερε τους συγχωριανούς της Σοφίας στην Ελλάδα κινδύνεψε να καταποντιστεί. Αυτή έβλεπε τα κύματα γεμάτα από Αγγέλους και την Παναγία. Ζήτησε απ' αυτήν να πνιγεί η ίδια και να σωθούν οι συγχωριανοί της. Η Παναγία τους έσωσε όλους. Ο καπετάνιος δεν το πίστευε πώς σώθηκαν κι έλεγε: «Κάποιον άγιο έχουμε» και οι χωριανοί του απάντησαν: «Τη Σοφία».

Το 1927 μ.Χ. με παρότρυνση της Παναγίας πηγαίνει στο μοναστήρι της στην Κλεισούρα της Καστοριάς, στην Ιερά Μονή του Γενεθλίου της Υπεραγίας Θεοτόκου, όπου έζησε ασκητικά για μισό περίπου αιώνα. Εκεί βρήκε έναν ενάρετο ιερομόναχο, τον π. Γρηγόριο, που είχε έλθει από το Άγιο Όρος, ο οποίος την κατάρτισε στη μοναχική ζωή. Έζησε ασκητικά ως λαϊκή, φορώντας τα μαύρα της χηρείας και της ασκήσεως, καθισμένη πάνω στο τζάκι και αλείφοντας το πρόσωπό της με στάχτη, για να μη φαίνεται η ομορφιά του.

Τα περισσότερα χρόνια τα πέρασε μόνη της, με μόνο τον Θεό, μια και το μοναστήρι έμεινε χωρίς μοναχούς. Υπέμεινε τους δριμείς χειμώνες, με τη θερμοκρασία να πέφτει στους -15 βαθμούς, και την πολλή υγρασία του τόπου. Όταν της έλεγαν ν' ανάψει φωτιά, φώναζε ένα μακρόσυρτο «Όχι!», που ακόμα ηχεί στα αυτιά όσων την άκουσαν. Κυκλοφορούσε ξυπόλητη, ενώ τα ρούχα της ήταν πάντα κουρελιασμένα και ανεπαρκή για τις συνθήκες της περιοχής. Της έδιναν καινούργια. Δεν τα φορούσε, αλλά τα πρόσφερε σε όσους είχαν ανάγκη. Κοιμόταν και σ' έναν άλλο χώρο, πάνω σε άχυρα, αλλά από κάτω είχε βάλει σουβλερές πέτρες. Δεν λουζόταν ποτέ ούτε χτενιζόταν, και τα μαλλιά της είχαν σκληρύνει πολύ. Όταν κάποτε χρειάστηκε να τα σηκώσει από τα μάτια της, για να βλέπει καλύτερα, αναγκάστηκε να τα κόψει με το ψαλίδι που κούρευαν τα πρόβατα. Παρ' όλα αυτά όμως, το κεφάλι της ευωδίαζε.

$$\| \hat{\Gamma} \hat{\mu}^1 \hat{\Theta} \hat{\Gamma}^1 / 2 \pm \hat{\Gamma}^1 \hat{\Theta} \hat{\Gamma} \hat{\mu}^1 \hat{\Gamma}^1 - \hat{\Gamma} \hat{\mu}^1 : \hat{\Gamma}^1 / 2 \pm \hat{\Gamma} \hat{\Theta} \hat{\Gamma} \hat{\mu}^1 \hat{\Gamma}^1 \hat{\Theta} \hat{\Gamma} \hat{\mu}^1 \hat{\Gamma}^1 \pm \hat{\Gamma}^1 \hat{\Theta} \hat{\Gamma}^1 / 4 \pm \hat{\Gamma} \hat{\Theta} \hat{\Gamma}^1 \hat{\Gamma}^1 \hat{\Theta} \hat{\Gamma}^1 / 4 \pm \hat{\Gamma}$$

εμφανίστηκε η Παναγία με τον αρχάγγελο Γαβριήλ και τον Άγιο Γεώργιο. Της είπε ο αρχάγγελος: «Θα σε κόψουμε τώρα». Αυτή απάντησε: «Είμαι αμαρτωλή, να εξομολογηθώ, να κοινωνήσω, και να με κόψεις». Μια «εγχείρηση θα σου κάνουμε», της απαντά. Έγινε η επέμβαση, η Σοφία έγινε καλά και συχνά σήκωνε χωρίς ντροπή την μπλούζα ή το φόρεμά της, για να δείξει στον κόσμο την τομή που έκλεισε μόνη της.

Η Οσία Σοφία, η «άσκήτισσα τῆς Παναγιᾶς» όπως αποκαλείται, κοιμήθη εν Κυρίῳ στις 6 Μαΐου 1974 μ.Χ. Στις 7 Ιουλίου 1981 μ.Χ. γίνεται η πρώτη ανακομιδή των λειψάνων της, τα οποία ευωδιάζουν. Στις 27 Μαΐου 1998 μ.Χ. γίνεται η δεύτερη ανακομιδή των λειψάνων της τα οποία μεταφέρονται στο μοναστήρι από το Σεβ. Μητροπολίτη Καστορίας κ.κ. Σεραφείμ.

Η Μεγάλη Εκκλησία την ενέταξε το 2011 μ.Χ. στις αγιολογικές δέλτους της και την 1η Ιουλίου 2012 μ.Χ., έγινε η επίσημη ανακήρυξή της από τον Οικουμενικό Πατριάρχη στην Καστοριά.

Τόσο την Ακολουθία του Εσπερινού και του Όρθρου όσο και τον Παρακλητικό κανόνα και τα Εγκώμια προς την Οσία, έγραψε ο Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας, χαρισματούχος Δρ Χαράλαμπος Μπούσιας.

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ

Η Μονή του Γεννεθλίου της Θεοτόκου όπου ασκήτευσε η Γερόντισσα Σοφία, βρίσκεται σε υψόμετρο 970 μέτρα στα όρια των νομών Καστορίας και Φλώρινας και απέχει 35 χιλ. από την Καστοριά, 70 χιλ. από την Φλώρινα και 22 χιλ. από την Πτολεμαίδα. Ιδρύθηκε περίπου στα 1314 μ.Χ. από τον Κλεισουριώτη ιερομόναχο Νεόφυτο και ανακαινίστηκε το 1813 μ.Χ. από τον Κλεισουριώτη ιερομόναχο της Μονής Ιβήρων του Αγίου Όρους Ησαΐα Πίστα μετά από όραμα της Παναγίας.

Είναι ρυθμού τρίκλιτης ξυλοστέγης τρουλαίας βασιλικής με νάρθηκα και περιβάλλεται από ένα τεράστιο ορθογώνιο φρουριακό συγκρότημα, εντός του οποίου είναι κτισμένο το καθολικό. Κοσμείται με αξιόλογες τοιχογραφίες, έργα των Χιοναδιτών αγιογράφων Γεωργίου και Γεωργίου. Το ξυλόγλυπτο τέμπλο χρυσώθηκε το 1772 μ.Χ. από τον Κωνσταντίνο Κτίπα από το Λινοτόπι.

Κατά τη διάρκεια του Μακεδονικού Αγώνα η Μονή φιλοξένησε και περιέθαλψε πολλούς Μακεδονομάχους με πρώτο τον Πάυλο Μελά, αλλά και κατά τη διάρκεια της Κατοχής υπήρξε κρησφύγετο όλων ταλαιπωρημένων από τους Γερμανούς κατοίκων της περιοχής. Όταν το 1903 μ.Χ. οι Τούρκοι έκαψαν το γειτονικό χωριό Βαρικό πολλοί κάτοικοί του βρήκαν καταφύγιο στο μοναστήρι. Από το 1993 μ.Χ. λειτουργεί ως γυναικεία κοινοβιακή Μονή με ηγουμένη τη γερόντισσα Ανυσία, που

μαζί με την υπόλοιπη μοναστική αδελφότητα προσπαθούν να «αναστήσουν» το σημαντικό αυτό λατρευτικό κέντρο της Δυτικής Μακεδονίας.

Στα χρόνια που στη Μονή δεν υπήρχε μοναστική αδελφότητα και οργανωμένη κοινοβιακή ζωή, ασκήτευσε η γερόντισσα Σοφία που καταγόταν από τον Πόντο. Ήρθε νέα και δούλευε πολύ ως τα βαθιά γεράματά της και την αγαπούσανε όλο το χωριό.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ´. Τὴν ὠραιότητα.

Σοφίας γέγονας, μήτερ αἰοίδημε, Σοφία, σέμνωμα, τῆς Θεομήτορος, ἐν τῇ Μονῇ ἀσκητικῶς τὸν βίον σου διελθοῦσα, ὅθεν καὶ ἀπέιληφας τῶν καμάτων σου ἔπαινον, κατατραυματίσασσα τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, καὶ πρέσβειρα Χριστῷ παρεστῶσα, μὴ ἐπιλάθου τῶν πόθω τιμώντων σέ.
